

בערות חשב ודבר

ספר

אשר היה
אלוהינו

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זוכה צו הערן

פונעם ראש ישיבה שליט"א

שבת קודש פרשת וישב - שבת מברכים טבת, שנת תשפ"ב לפרט
קטן, אין קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, ביים שלש סעודות.

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צה"ל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנדל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

צו הענין די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

הופט:

קול ברסלב
212.444.9191

חיוך פאר אידישע שטוב
212.444.9169

בערות חשב ונמדד

סדר

אשר היה אלוהינו

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זוכה צו הערן

פונעם ראש ישיבה שליט"א

שבת קודש פרשת וישב - שבת מברכים טבת, שנת תשפ"ב לפרט
קטן, אין קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, ביים שלש סעודות.

שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב, מְבָרְכִים חוֹדֶשׁ טַבַּת, שְׁנַת תַּשְׁפ"ב
לְפָרֵט קֶטֶן, אִיזו דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גְּעוּוּעַן אִין
שְׁטֵעֵטל, קְרִית בְּרֶסֶלֶב – לִיבֶעֱרֵטִי יַע"א. בֵּי שְׁלֵשׁ סְעוּדוֹת
הָאֵט דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א פֶּאָרְגֶעֶלְעֶרְנֵט סֶפֶר הַקְּדוּשׁ
שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ק.

שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ק

פְּסוּק אַז עֵס אִיז נִישְׁט נָאֵר אַ מַעֲשֶׂה
וְוֹאס הָאֵט אַיִנְמָאל פֶּאָסִירְט מִיט
יוֹסֶף הַצַּדִּיק, נָאֵר דָּאָס אִיז דְּעַר
וְוֹעַג וְוִי אַזוֹי דְּעַר סִמְ"ך מ"ם
כַּאֲפֵט אַרִיין יַעֲדֵן מַעֲנֵטֶשׁ עַר זָאל
נִישְׁט הָאָבֶן קִיין צִיִּיט צו לְעֶרְנֶען
און דַּאוּוֹעֶנְען, דוּרְכְּדַעַם וְוֹאס עַר
אִיז פֶּאָרְנוּמֶען מִיט זַיִנַע קִלִּידֶעַר.

"אָךְ מִי שֶׁהוּא בְּעַל נֶפֶשׁ וְלִבּוֹ
חֶזֶק בַּה', אִינוּ מִשְׁגִּיחַ גַּם עַל זֶה,
אָךְ עַל פִּי שְׁאִין לוֹ בְּגַד לְלִבָּשׁ, אָךְ
עַל פִּי כֵן אִינוּ מְטָרִיד עֲצָמוּ בְּזֶה
וְאִינוּ רוֹצֶה לְהַנִּיחַ עֲצָמוּ לְבַלְבֵּל
בְּזֶה", אָבֶעַר וְוֹעַר עֵס אִיז שְׁטאַרְק
בֵּיִים אַיִיבֶעֱרֶשְׁטֶן, דְּעַר קוֹקֵט נִישְׁט
אוֹיֵף דִּי זַאָכֵן, אָפִילוּ עַר זָאל נִישְׁט
הָאָבֶן קִיין קִלִּידֶעַר, וְוֹעֶרֶט עַר
נִישְׁט אָפֶגֶעֶשְׁוֹאָכְט פּוֹן דִּינַעַן דְּעַם
אַיִיבֶעֱרֶשְׁטֶן. דָּאָס אִיז פֶּשֶׁט אִין
פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית לט, טו-טז): "וְזֶהוּ וַיִּנַּחַ
בְּגָדוֹ אֶצְלָה וַיִּנְס, וְכוּ', שְׁמַנִּיחַ בְּגָדוֹ
וּמְלַבּוֹשׁוֹ וַיִּנְס וּבִכּוֹרַח מֵהֶם וַאִינוּ
מִשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל זֶה. רַק עוֹשֶׂה אֵת
שְׁלוֹ בַעֲבוּדַת ה', כְּפִי מַה שְׁיִכּוֹל",

דְּעַר הַיִּלְיֶגֶר רַבִּי זָאָגֵט:
"וְתַתְּפֹשְׁהוּ בְּבִגְדוֹ (בְּרֵאשִׁית לט,
יב)", דִּי וַיִּיב פּוֹן פּוֹטִיפֶר הָאֵט
אַנְגַּעֲכַאֲפֵט יוֹסֶף בֵּי זַיִין קִלִּידֶעַר;
טִיִּטֶשׁ דְּעַר רַבִּי אַזוֹי, "שֶׁהַבְּעַל
דְּבָר וְהַסְטָרָא אַחֲרָא תוֹפְסַת אֵת
הָאָדָם בְּבִגְדוֹ, דְּהִינּוּ שְׁמַטְרִיד אוֹתוֹ
בְּטָרְדַת בְּגָדוֹ וּמְלַבּוֹשׁוֹ", דְּעַר
יַצֵּר הָרַע פֶּאָרְנאַרְט דְּעַם מַעֲנֵטֶשׁ
מִיט זַיִנַע קִלִּידֶעַר, עַר מַאָכְט אַז
דְּעַר מַעֲנֵטֶשׁ זָאל זַיִין פֶּאָרְנוּמֶען עַר
זָאל דַּאָרְפֵן שְׁאָפֵן גַּעֲלֵט צו קַעֲנַעַן
אַיִינְקוֹיפֵן קִלִּידֶעַר, "כִּי טָרְדַת
הַצִּטְרוֹת מְלַבּוֹשִׁים וּבְגָדִים שֶׁל
אָדָם הֵם מְבַלְבְּלִין מֵאֵד אֵת הָאָדָם
וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ עַל יְדֵי זֶה מַעֲבֹדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", דָּאָס נַעֲמֵט אַוּוּעַק
דְּעַם מַעֲנֵטֶשׁ פּוֹן לְעֶרְנַעַן, דַּאוּוֹעֶנְעַן
און דִּינַעַן דְּעַם אַיִיבֶעֱרֶשְׁטֶן, מַעַן
וְוֹעֶרֶט פֶּאָרְנוּמֶען מִיט דִּי קִלִּידֶעַר.
"וְזֶהוּ וְתַתְּפֹשְׁהוּ בְּבִגְדוֹ", און
דָּאָס אִיז וְוֹאס שְׁטִיִּיט בֵּי יוֹסֶף
הַצַּדִּיק: "וְתַתְּפֹשְׁהוּ בְּבִגְדוֹ".

דְּעַר רַבִּי טִיִּטֶשׁ אַרִיין דְּעַם

זיין גאנצע קאפ איז געליגן אין
עבודת השם, ווי אזוי צו דינען דעם
איבערשטן.

יוסף הצדיק האט איבערגעלאזט
די קליידער, ער האט נישט אריין
געלייגט זיין גאנצע קאפ אין דעם,

שחרית, מנחה און מעריב מיט מנגן

מנגנים יעדע פאר מינוט אזוי ווי
אין שטאט, דארף מען זיך שטארקן
מיט אלע כחות, 'וינח בגדו אצל'ה'
- איך לאז איבער מיינע קליידער,
איך לאז איבער מיין פרנסה, 'וינס'
- און איך לויף אין בית המדרש
דאווענען.

מוהרא"ש שרייבט פיל מאל
אין ספר הקדוש "אשר בנחל" אז
דאס גיין אין שול דאווענען מיט
מנגן ברענגט אראפ שפע פארן
מענטש. מוהרא"ש זאגט: "אז מען
דאווענט מיט מנגן האט מען א דבר
שבמנגן - געלט", פרוביר עס אויס,
ווער עס איז מקפיד צו דאווענען
שחרית מיט מנגן, מנחה מיט מנגן,
און מעריב מיט מנגן וועט האבן
גרויס שפע.

דער רבי לערנט אויז דא אויס
א מורא'דיגע זאך, א מענטש
זאל זיך נישט לאזן מבבל זיין
פון גארנישט, א מענטש זאל זיין
שטארק ביי זיך, אפילו ער זאל
פארליין געלט זאל ער נאכאלץ גיין
אין שול דאווענען די דריי תפלות,
שחרית, מנחה און מעריב מיט
מנגן. ברוך ה' אפילו אין שטעטל
וואס איז שווערער צוצושטעלן
מנגנים אין יעדע צייט, האט מען
דא מסדר געווען עטליכע מנגנים
שחרית מען זאל נישט דארפן
דאווענען ביחידות.

אונדאי איז דא אויף דעם א
גרויסער יצר הרע, עס איז דא
אסאך טרדות, בפרט אין שטעטל
וואס עס איז נישט דא אזויפיל

באלד ענדיגט מען שוין 'סדר בראשית'

געהעריג לערנען חומש רש"י מיט
אלע מפרשים, און דאס יאר גייט
אזוי שנעל אריבער, מיר האלטן
שוין באלד ביי פרשת מקץ, באלד
ענדיגט מען שוין 'סדר בראשית',
און דו ווייסט אפילו נישט וועלכע
סדרה עס גייט די וואך... אז מען

די זעלבע איז מיט לימוד
התורה, איך לאז אפ אלע מיינע
טרדות און איך גיי לערנען מיינע
הייליגע שיעורים. עס לאזט זיך
נישט גלייבן, עס איז קוים געווען
שמת תורה, מען האט זיך אט
פארגענומען: דאס יאר וועל איך

ביז רביעי און אזוי ווייטער, ענדיגט מען יעדע וואך די גאנצע סדרה.

איז שטארק און מען לערנט יעדן טאג אביסל חומש, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג

דאס גרויסקייט פון משניות

וואס ער וויל, די קאפ פארט אים ארום, אדער ער האט ביטערע מחשבות, ער טראכט א גאנצן טאג: 'פאר יענעם גייט גוט, און פאר מיר גייט נישט גוט', אדער - דער אייבערשטער זאל אפהיטן - אז דער יצר הרע ברענגט אריין אין מח שלעכטע מחשבות: 'יענער האט בעסער חתונה געהאט פון מיר...' 'יענער האט א בעסערע לעבן פון מיר...' - דאס איז דאך א טפשות, ווייל ווי איז מעגליך אז איינער זאל האבן בעסערס פון מיר, די לעבן איז נישט א זאך וואס מען נעמט זיך אליינס, אלעס קומט דאך פונעם אייבערשטן, אלעס איז בהשגחה, און וואס דער אייבערשטער האט מיר געגעבן איז זיכער דאס בעסטע פאר מיר! וואס איז טאקע די עצה פאר איינעם וואס דער ווארעם האט זיך שוין אריין געכאפט ביי אים אין קאפ, זיינע שלעכטע מחשבות לאזן אים נישט מנוחה, עס לאזט נישט לעבן? די עצה איז לערנען משניות!

נאכדעם מאכט מען זיך א שיעור אין משניות, מען לערנט יעדן טאג אביסל משניות. משניות האט אין זיך מורא'דיגע סגולות, משניות ברענגט פרנסה, משניות ברענגט שפע, משניות טוישט אינגאנצן דעם מענטש, מוהרא"ש זאגט אין 'אשר בנחל': "ווען מענטשן וואלטן געוואוסט דאס גרויסקייט פון משניות וואלט יעדער איינער געלערנט אסאך משניות".

יעדער זאל לערנען וויפיל ער קען, איין פּרָק א טאג, צוויי פּרָקים א טאג, דריי פּרָקים א טאג, און אז מען איז זוכה לערנט מען 'ח"י פּרָקים' משניות יעדן טאג, עס איז נישט קיין שווערע זאך, אויב מען איז זיך מסדר מיט א סדר קען מען דאס באווייזן, מען לערנט זעקס פּרָקים אינדערפרי, זעקס פּרָקים נאכמיטאג, און זעקס פּרָקים בינאכט.

משניות איז די עצה פאר איינעם וואס זיין מח איז מבבלבל, זיין מח איז נישט געזעצט, ער ווייסט נישט

דאס טוישט אינגאנצן דעם מענטש

וואכן ארום זען אפֿשר דארף מען א שטערקערע מעדעציין; עס קען זיין די דארפסט לערנען 'אכצן פֿרקים' משניות, וואס דאס טוישט אינגאנצן דעם מענטש. און אויף מיט משניות גייט עס נישט אין איין טאג, עס גייט נישט אין איין וואך, אבער אז מען איז שטארק מיט דעם ימים ושנים העלפט עס.

אסאך מענטשן קומען צוריק וויינען: 'איך לערן משניות און עס העלפט מיר נישט', קען זיין די דארפסט לערנען מער פֿרקים משניות, אזוי ווי איינער גייט צום דאקטער, דער דאקטער ווייסט נישט ווי שטארק די מח איז נישט מסודר, פארשרייבט ער א רעצעפט און הייסט צוריק קומען אין צוויי

חנוכה לעכט מיט די קינדער

"בשעת מען צינדט אן די חנוכה ליכט, איז זייער א גרויסער עת רצון אין הימל, מען קען דעמאלט זייער אסאך פועל'ן ביים אייבערשטן."

געווענליך אויב מען האט א שטוב מיט קינדער קען מען זיך נישט מתבודד צו זיין ביי די ליכט אין די האלבע שעה, מען מוז דאך רעדן מיט די קינדער, און נאכדעם דארף מען ווייטער זיין מיט די קינדער, מען עסט מיט זיי, מען לייגט זיי שלאפן וכו', דערפאר ווען מען ענדיגט זיין פארנומען מיט די קינדער און די ליכט ברענען נאך, קומט מען צוריק צו די מנוחה און מען איז זיך מתבודד, מען זאגט קאפיטלעך תהלים, לקוטי תפלות, אדער די תפלות פונעם ספר 'נר להצדיק'.

מארגן נאכט וועלן מיר זוכה זיין צו צינדן די הייליגע מנוחה; מען דארף זען צו זיין צייטליך אינדערהיים, אלע הַכּוֹת זאל מען שוין טון פארדעם, זעקס אזייגער, ווען עס קומט די צייט צו צינדן, זאל מען זיין אינדערהיים. מען צינדט אן די הייליגע מנוחה, און מען זעצט זיך אַוועק ביי די ליכט, מען דאנקט דעם אייבערשטן אויף אלע נסים ונפלאות וואס דער אייבערשטער האט געטון אין די צייטן פון די חשמונאים, און פאר די נסים ונפלאות וואס דער אייבערשטער טוט מיט אונז. בפרט אז מען האט קינדער, איז זייער וויכטיג צו דערציילן פאר די קינדער די נסים וואס דער אייבערשטער טוט.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט:

מוֹהְרָא"ש שְׂרֵיבֵבט, אַז מְעַן פִּירֵט זִיף נִישְׁט אױסצולעשן די מְנוּרָה ווילאַנג עס בְּרַענט, אױסער אױב עס איז א סְפָנָה; די קִינְדער מְנוּרָה'ס לעש איף יא אױס, אָבער די גְרוֹיסע מְנוּרָה הײבט מְעַן אױף פון דער עַרד מְעַן לײגט עס אױפֿן טיש,

שְׂפֵעטער קען מְעַן זיף נאַכאַמאַל אַנוועק זעצן בײ די לִיכט און זיף מְתבוּדד זײן. דער עיקר דאַרף מְעַן לױבן און דאַנקען דעם אײבערשטן פֿאַר אַלע גוטע זאַכן און חֲסָדִים, ןואס ער האט שױן געטון בײז יעצט, נאַכדעם בעט מְעַן אױף ווײטער.

בְּרַענג מִיד מײן 'בֵּיתוֹ'...

מוֹהְרָא"ש האט געזאַגט א גוטע התְבוּדוֹת ןואס בְּחורים זאַלן זיף מְתבוּדד זײן בײ די לִיכט, מְעַן שְׂמועסט מיט'ן אײבערשטן און מְעַן בעט: "רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם אִיף הָאב זוכה געווען אַנצוצינדן די מְנוּרָה, העלף מיר אִיף זאַל קענען טון די מְצוּה בְּשִׁלְמוֹת אַזױ ווי די הלְכָה איז 'נֵר אִישׁ וּבֵיתוֹ', די 'נֵר' איז דא, דער 'אִישׁ' איז אױף דא, בְּרַענג מיר מײן 'בֵּיתוֹ', געב מיר אַ שִׂדוּף", און אַינגעלייט ןואס אַינדרױסן קוקט אױס אַז ער האט אַ 'בֵּיתוֹ', אָבער עס איז פּונקט גענוג צו מאַכן קאַפּ וויי פֿאַר אַנְדערע, מְעַן זאַל

מײנען אַז עס גײט אים גוט, בְּאַמַת איז אים פּונקטער אַינדער־היים, עס איז "וַיֵּשֶׁב חֶשְׁבֹן", מְעַן קען אַנטאַפֿן דאס טונקלִקײט, קענען אױף בעטן דעם אײבערשטן: "רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם שײן אַרײן אַ לִיכְטִיגִקײט אִין מײן שְׂטוּב, די 'נֵר' איז דא, דער 'אִישׁ' איז דא, מאַף מײן 'בֵּיתוֹ' זאַל זײן מיט לִיבְשִׂאפֿט".

אױף טאַר מְעַן נִישְׁט פֿאַרגעסן צו בעטן אױפֿן 'אִישׁ', אױף זיף אַלײנס, "רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם אִיף הָאב אַינגאַנצן פֿאַרגעסן פּון דיר, העלף מיר אִיף וויל רעדן צו דיר".

זיף אױפֿפֿלאַמְען צום אײבערשטן

ןוען מְעַן זיצט בײ די לִיכט איז אַ מוֹרָא דִיגַע צײט, מְעַן קען דעמאַלט פּועל'ן גְרוֹיסע זאַכן, מְעַן קען פּועל'ן קדוּשָׁה, טְהָרָה, זיף צוריק אױפֿפֿלאַמְען צום אײבערשטן; די גאַנצע זאַף פּון די יְוָנִים איז געווען

אַרײן צו בְּרַענגען אִין אַיִדִישַׁע קִינְדער אַ פֿאַרשלאַפֿנִקײט, ווי די הײליגע חֲכָמִים זאַגן (לְקוּט בְּרֵאשִׁית, רַמְזוֹד): "וַחֲשֹׁף זֶה יְנוּן", די יְוָנִים האַבן פֿאַרטונקלט אונזערע הערצער פּון דינען דעם אײבערשטן.

מֵאֲדָנָע פְּחָדִים

זיין מסודר."

פאר די אלע זאכן וואס טוט זיך אפ אינעם מח פון א מענטש, פאר די גאנצע געראטשקע אין מח, דארף מען לערנען אסאך 'משניות', ווען מען ענדיגט משניות קען מען גיין צו אנדערע שיעורים, מען קען זיך מאכן א שיעור אין 'מדרש פנחומא', אין 'פרקי דרבי אליעזר', אבער די ערשטע זאך דארף מען זיין זייער שטארק אין לימוד המשניות, דאס איז א שטארקע מעדעצין פארן מח. האלט א קליינע משניות אין טאש, ווען דו האסט א איבריגע מינוט כאפ אריין איין משנה נאך די אנדערע.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "יחד־שהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל בכל מקום שהם. לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפרנסה טובה ולכלכלה. לחיים טובים ולשלום. לשמועות טובות. ולבשורות טובות. ולגשמים בעתם. ולרפואה שלמה. ולגאולה קרובה. ונאמר אמן."

די יונים ווילן מיר זאלן פארגעסן פונעם אייבערשטן, דער מענטש זאל לעבן מיט שרעק: 'וואס וועט זיין?' 'וואס וועט זיין?' בפרט אז מען הערט די נייעס טראכט מען א גאנצן טאג אז די וועלט גייט חרוב ווערן... יעדער וואס האט גענומען דעם קאראנע וואקסין גייט שטארבן אויסער די צען מענטשן וואס האבן עס נישט גענומען... מענטשן פייניגן זיך אפשר זאל איך יא נעמען דעם וואקסין איך זאל מיטגיין צוזאמען מיט יעדן, איך זאל נישט בלייבן אליינס אין די גאנצע קאנטינענט... עס קען אויסקוקן לאכעדיג, אבער איך הער דאס פון מענטשן, מענטשן קומען ארויף צו מיר: "ראש ישיבה, איך ווייס נישט וואס עס איז געשען צו מיר, איך בין געווען א געזונטער מענטש, פלוצלינג איז אריין אין מיין מח נעגעטיווע מחשבות, עס האקט מיר אין קאפ, איך שפיר ווי איך ווער אויס", געווענליך ווען מען הערט איינעם אויס, קען מען זיך אריין לייגן אין יענעם מצב און פארשטיין וואס יענער רעדט, אבער אזעלכע מאדנע פחדים איז נישט א זאך וואס מען קען פארשטיין, אבער וואס איז די עצמה פטור צו ווערן פון די אלע פחדים? - גיי צום אייבערשטן, בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם העלה מיין מח זאל

בנשיאות
הראש ישיבה
שליט"א

כולל
היכל
הקודש

התודה והברכה לידידינו היקר
הר"ר אברהם דוד קויפמאן שליט"א
שנדב סכום הגון לכוללינו